

De què va el teu últim llibre?

El meu últim llibre relata l'educació sentimental d'uns joves nascuts al principi dels anys seixanta del segle passat en una població catalana fronterera amb França. Les principals línies de força d'aquesta obra són el violentament de la identitat, el contrapunt entre passió i raó, les transicions entre èpoques, les transicions entre el món rural i el món urbà, l'exaltació carnal entesa com a refugi de les grans saturacions ideològiques del nostre present, i sobretot la remarca d'una paradoxal voluntat passiva del protagonista principal de la novel·la, que interpreta el món per intentar intervenir-hi el mínim possible. És precisament això, la naturalesa del zero.

Què aporta el teu nou llibre al lector? Què li ofereixes?

Això ho hauria de dir el lector, no jo. Però amb l'ànim de contestar una mica aquesta pregunta em sembla interessant remarcar que he intentat treballar amb tres elements bàsics: prospecció psicològica, retrat generacional i cura estilística.

Què t'ha portat a presentar-te públicament com a escriptor i a publicar els teus escrits?

La cautela. Publicar és un antídoto contra tota temptació de voler corregir una vegada i una altra confiant en què la perfecció és a l'abast de la teva mà. I com que jo sóc patològicament meticulós, em protegeixo tot publicant l'obra i, així, surto de l'espiral de la meva obsessió.

Quin és el teu proper projecte? En quins de nous treballes?

En aquests moments no estic escrivint res que quadri amb un projecte preconcebut i ordenat. Però com que sempre estic escrivint, no descartaria que el projecte ja m'hagués atrapat sense jo saber-ho encara.

Sobre què no escriuries mai? Per què?

Així d'entrada no se m'acudeixen camps temàtics a evitar. Però per naturalesa sé que em costaria molt escriure sobre sedasseries al voltant dels famosos, o escriure prescripcions tipus Coelho, o novel·les en què es tracta de seguir el rastre misteriós d'un assassí impenitent que només fa que deixar cadàvers darrere seu.

Deixaràs llegir a la teva mare el llibre que acabes de publicar? Per què?

No només "deixaré que ella ho llegeixi", sinó que serà ella qui decidirà fer-ho. De

Lluís Muntada

fet, ja ha llegit o escoltat molts fragments de la novel·la durant el procés d'escriptura. Per què? Perquè això obeeix a les lleis tàcites de la nostra estima i perquè la meva mare té un sentit dels detalls que sempre m'ha enriquit i emocionat. A més, en aquesta novel·la hi ha molts elements de la parla i textures paisatgístiques que ella m'ha ensenyat.

Què vols aconseguir amb l'edició dels teus llibres? Fama o diners?

Sóc dels que creuen que la voluntat de tenir fama o diners no és, per se, recriminable, ni tan sols sospitosa. He conegut éssers malignes que no volien ni fama ni diners, i persones generoses i respectuoses que desitgen fama i diners. Ara bé, si a la meua edat, i escrivint en català, i fent el tipus de literatura que faig, i publicant tant poc com publico, desitgés fama i diners, es podria dir que pateixo algun tipus de desorientació patològica.

Ens pots dir quins són els tres escriptors/es que més t'agraden de la literatura catalana?

Dir tres noms significaria descartar-ne d'altres. I això, per a mi, seria fatalment absurd. En canvi, em sembla més rellevant observar que la literatura catalana actual té una varietat de registres i una potència formidables. Des del punt de vista creatiu, estem en una època fascinant, una època que també ens ha d'estimular a llegir aquests joves eternals de la nostra tradició literària: Verdaguer, Ausiàs Marc, Gabriel Ferrater, Pla... ■

Lluís Muntada

(Girona, 45 anys),

professor, +°*#(,'* #

°*3,#° literari, ."

(-,\$#°"* \$ 1989 *Espirals*

(Empúries / ~'&, ~

pedra), (*%# ~ Narració

Curta Just Manuel Casero

1988; # \$ 2003 \$.'-\$-

~ &"**"°#'+ *Canvi*

~6""-\$\$ + (Proa), (*%#

Mercè ~'~'~'~' 2002.

Aquest "&/ "" "" "" ~ ,* -*

L'elegància ~ \$ &5% *'

0 *' (Proa).